

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

מידר דהוה אבעלת הגט. הקשה רבינו יהודה א"כ מיאנה צבעל אמאי מותרת לאביו ניהוש מירי דהוה אבעלת הגט שאכורה לאביו ואומר דשמא הכא שייך למוחש טפי כיון שאינה אשתו ואינה אכורה במיאון ה"ה דגט לא אכר לה כיון שאינה אשתו : **מאן** לא הוה לו אמר אביו רב. משמע אבל ר' אושעיא הודה

ומיאנה עקרא. שלא תהא לריכה גט לביאיה דהא אמרי צ"ב ממואנת ציבס דומיא דבעל: נישואין קמאי עקרא. ושבו חין כאן זיקה: כל שיעוסב למאן. בפרק קמא (ע"ל צ:) במו קטנה הגאולה לחתיו ולא קיבל אביה קידושין כגון שהשיאה אביה תחלה לאחר ונתגרשה והיא יתומה צתיי האב ויכולה למאן ולא

מיאנה צו ומת לרסה מוללת (ג) שאינה לרס הבת להפטר משום לרס ערוה האזיל והבס יכולה למאן אינן נישואין גמורין ולא מתייבמת האזיל ולא מיאנה הבת הויא לה הך לרס ערוה במקלס: לרס ערוה שאני. דאע"ג דמהני מיאון לקטנה יבמה צבעלמא חמיפק בלא חילצה לא מהני לגבי ערוה אס מיאנה באציה שהוא יבמה למיחוי לרסה מותרת ליבס: דהני רמי צר יחוקאל. קטנה שמיאנה צבעל מותרת ליבס לאביו (ד) דעקרתויני (ג"ו טס) לכשזאין והויא כאלטוסה ומסופה אבל מת צבעלה ולא מיאנה צו ומיאנה ציבס אע"ג דנפקא בלא חילצה חלמא נישואין קמאי עקרא אפי' אכורה לאביו מפני מראית העין דמשעת נפילה דהאני נישואין קמאי למיפל קמי יבס ולהצריכה מיאון לגבי יבס נראית כלתו של חמיה: ס"ג. אע"ג דעקרא לנישואין קמאי נראית לרסה צרת צתו והאזיל וחסה נישואין אחיו צבתו למרמי קמיה: מיאנה. יבמה צבתו מן האחין יבמין אכורה לכונן: אבעלת הגט. אס נתן לה האחד גט פסלה על כולן: אמר אביו רב. לא הודה לו דליהו אמר לעיל מיאנה בזה אכורה לזה: רבי אושעיא לא הודה לו. מדקאמר ר' יוחנן מותרת לאחין אע"ג דליהו גופיה נמי צמשמע ומייהו אי איכא אחין חין דהוה ליה מיאון לחתי זיקה כרב אסו אבל צתו יבס דמיאנה צזיקה עלימה אכורה ולרבי אושעיא אפי' צתו יבס נמי שריא דחין מיאון לזיקה: ואמרי לס רב אפי. נמי לא הודה לו וכל שכן רבי אושעיא דרבי יוחנן דוקא לאחין אמר ולא לו: כמדס כפוסס מד. כמדס כפויס מדד לשון חונאה כמודד צשולי המדה וחצרו מנאחתי צתוספתא דלהלות קדירה שריא כחונה כו' היתה כפוסס לשון הספיקני צאפר (אכזה ג) שהיה מפסיד נכסי מלוג שלה: תרי קיטרי עבדו ציה. שני קשרים עשו עליו לרעו: ופרי מיאנה חדא זימנא. צבעלה ואמאי קתני ותמאן ותנשא: ריזס אפי. שמא חורה: תרפי קתני. לא למיחדר למאן זימנא אחריתי אלס תרפי מיילי כינה ממואנת וממתנה מליאירס לאחר עד שתגדיל כדי שלא תחזור ותמאן צשני או אס לרסה להנשא ממואנת צבעל ותנשא לאחר דסו לא ממואנת לבית שמאי דנשואה היא:

ומציא עקרא אלא ביאה ומאמר דהוא קעביד מציא עקרא זיקה דרחמנא רמא עליה לא מציא עקרא עולא אמר ממואנת אף לזיקתו מאי מעמא נישואין קמאי קא עקרא איתויביה רבא לעולא *כל שיכולה למאן ולא מיאנה צרתה חולצת ולא מתייבמת ואמאי *תמאן השתא ותקריננה לנישואין קמאי ותתייבם צרתה צרת ערוה שאני דתני רמי בר יחוקאל *מיאנה בבעל מותרת לאביו ביבם אכורה לאביו אלמא בשעת נפילה נראית ככלתו הכא נמי בשעת נפילה נראית כצרת בתו אמר רב *מיאנה בזה אכורה לזה מירי דהוה אבעלת הגט בעלת הגט לאו כיון דאיתסרא לה לחד איתסריא (ה) להו לכולהו הכא נמי לא שנא *וישמואל אמר *מיאנה בזה מותרת לזה ולא דמיא לבעלת הגט בעלת הגט הוא דקא עביד בה הכא היא קעברא ביה דאמרה לא רעינא כך ולא צבינא כך כך הוא דלא רעינא הא בחברך רעינא רב אסי אמר מיאנה בזה מותרת אפילו לו לימא כרבי אושעיא סבירא ליה דאמר אינה ממואנת לזיקתו בחד יבס הכי נמי דמציא עקרא הכא בשני יבמין עסקינן דאין מיאון לחצי זיקה כי אתא רבין אמר רבי יוחנן מיאנה בזה מותרת לאחין ולא הוה לו מאן לא הוה לו

אמר אביו רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממואנה תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם *החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביו אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג: בית שמאי אומרים תמאן וכו': והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארס או שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנמיגנוס אומר לכל תינקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קמנה כלום אלא כמפותרה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי אחי

לעדות שמיאנה: **הלכה** כחותו הווג. פרי"ם דוקא בדיעבד אבל לכתילה לא דמכשירים דיעבד משמע: אחי

אמר אביו רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממואנה תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם *החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביו אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג: בית שמאי אומרים תמאן וכו': והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארס או שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנמיגנוס אומר לכל תינקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קמנה כלום אלא כמפותרה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי אחי

לעדות שמיאנה: **הלכה** כחותו הווג. פרי"ם דוקא בדיעבד אבל לכתילה לא דמכשירים דיעבד משמע: אחי

אמר אביו רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממואנה תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם *החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביו אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג: בית שמאי אומרים תמאן וכו': והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארס או שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנמיגנוס אומר לכל תינקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קמנה כלום אלא כמפותרה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי אחי

לעדות שמיאנה: **הלכה** כחותו הווג. פרי"ם דוקא בדיעבד אבל לכתילה לא דמכשירים דיעבד משמע: אחי

אמר אביו רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי: בית שמאי אומרים בפניו וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדד לפיכך מדדו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממואנה תרי קיטרי עבדו ביה: בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו': תנן התם *החליצה והמיאונין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביו אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג: בית שמאי אומרים תמאן וכו': והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארס או שתמאן ותנשא לאלתר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא: מתני' אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנמיגנוס אומר לכל תינקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קמנה כלום אלא כמפותרה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו: גמ' אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי אחי

[ע"ל צ:]

[ע"ל ג.]

[ע"ל יב.]

[ג"ו טס]

[ע"ל ג.]

הגהות הב"ח
(6) גמ' איתסרא לס
לכולהו: (ב) שם כמשה
ר' אליעזר אומר:
(ג) רש"י ד"ס כל שיעוסב:
וכו' שאין זו ריה סבס:
(ד) ד"ה דתי רמי וכו'
דעקרתויני לנשואין.

[ע"ל קא: פסוקין ג]

[ע"ל קא: ע"ש דאיתא
בפני ב"ד מופתים]

[ע"ל קא: איתא ב"ד יוסי]
ג"ו טס

[ע"ל ותמאן ותנשא]

[גימס ר"ף וכו' א'
אחיה]

[ע"ל פט: לקמן קח']
כמונות קא.

תוס' חד מקמאי
ר' תנינא בן אנמיגנוס
אומר אינו הוא קטנה
שצרי' למאן כל שיריעת
לשמור קידושיה אינה
יריעת אינה צריכה
למאן כבר כתבתי בזה
כל הצורך בניסוח
בפ' התקבל: